

Wedstrijd : Verhalen- en gedichtenwedstrijd 2018

Naam : Ebo Blokzijl

PAPENDRECHT

Geschenk van onze voorouders.

De zon hoog in het azuur. Aeolus blaast een verkoelend briesje over de rivier. Heerlijk om zo uit te rusten. Ik geniet van de bedrijvigheid op het water. Langzaam dwalen mijn gedachten af naar de rivier. Hoeveel mensen hebben haar door de eeuwen heen voorbij zien stromen? Vroeger? Heel vroe....

Aan de voet van de grote donk zitten drie broers hun netten te controleren. De zalmtek stroomopwaarts is begonnen en dat betekent verrukkelijke maaltijden.

Aan de overkant van de rivier zien ze vaag de contouren van Thuredrech, maar dat is niet wat hun aandacht trekt. Het weer is ietwat heilig, maar zien ze daar gestaltes de rivier inlopen? Dichterbij gekomen is het zeker dat er een man of tien door het water waden. De voorste met een lange peilstok om de diepte te bepalen. Zou opa dan toch gelijk hebben gehad dat de onze donk zich voortzet door de rivier?

Eenmaal aan land blijkt het een tiental monniken te zijn. De voorste stelt zich voor als frater Jacobus. De broers als Aart, Leen en Teus.

“Komen jullie uit dat dorp daar?” vraagt Teus. “Nee” is het antwoord. “Dan zijn jullie welkom hier” zegt Teus. “Wat is de reden van jullie bezoek?”

“Wij hoorden dat de grond hier, hoewel drassig, vruchtbaar moet zijn en willen ons hier graag vestigen. We zullen dijken aanleggen om de rivier te temmen zodat overstromingen verleden tijd zullen zijn en we de landerijen kunnen gebruiken. Hier zal een bloeiende nederzetting ontstaan waar de bewoners trots op zullen zijn.” “Net zoiets als aan de overkant?” Aart wordt nieuwsgierig. “Veel mooier” volgens de frater.

“Een naam hebben we ook reeds bedacht. Ze noemen ons in het zuiden wel papen, naar het hoofd van de kerk van Rome, de Paus die daar il Papa wordt genoemd. Als we dat samenvoegen met jullie drecht die wij gebruikt hebben, dan stellen wij voor de naam Papendrecht te geven aan deze vestiging.”

“Mooi, dan hebben we tenminste één letter meer dan zij van de overkant”.

Leen is de humorist van de familie.

Iemand schudt aan mijn schouder. “Wakker worden meneer, het begint te regenen.” Verschrikt kijk ik op. Ik moet weggedommeld zijn. Zou mijn droom misschien een boodschap zijn die ik moet doorgeven?

Het wordt mij duidelijk, wij moeten trots zijn op de erfenis van de broers en de monniken. Een erfenis die wij met hart en ziel moeten bewaken en tevens bewaren!

Niks Drechtstad! Samenwerking in Drechtsteden verband kan zijn voordelen hebben, maar alleen op basis van gelijkwaardige partners!

Wij mogen onze voormalige heerlijkheid waar het heerlijk wonen is niet verkwanzelen aan een stedelijk conglomeraat.

Integendeel, wij moeten trots kunnen blijven op ons dorp, ons erfgoed Papendrecht!

Ebo Blokzijl, mei 2018.